

JUDr. ROBERT PELIKÁN, Ph.D.
MINISTR SPRAVEDLNOSTI ČR

V Praze dne: 29.5.2017
Čj. MSP-733/2016-OJD-SPZ/6
Počet listů: 2
Přílohy: 1

Nejvyšší soud ČR
Burešova 20
657 37 Brno

Věc: obv. J.U. – stížnost pro porušení zákona

Příloha: spis Okresního soudu v Teplicích sp. zn. 5 T 45/2014

Podle § 266 odst. 1 tr. řádu podávám ve prospěch obviněného J.U.,

stížnost pro porušení zákona

proti výroku o náhradě škody z trestního příkazu Okresního soudu v Teplicích ze dne 31. 3. 2014, č. j. 5 T 45/2014-199, pokud jím byla obv. J.U. uložena povinnost společně a nerozdílně s obv. L.P. zaplatit poškozenému T. H. škodu ve výši 10.261,- Kč.

Trestním příkazem samosoudkyně Okresního soudu v Teplicích ze dne 31. 3. 2014, č.j. 5 T 45/2014-199, byli pod bodem 3) obv. J.U. a obv. J.H. společně uznáni vinnými přečinem krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), b) tr. zákoníku v jednočinném souběhu s přečinem porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2 tr. zákoníku, kterého se dopustili tak, že dne 21. 9. 2013 v přesně nezjištěnou dobu od 09,30 hod. do 11,00 hod. v Krupce, okr. Teplice, vnikli po vykopnutí vstupních dveří do rekreační chaty č. 92, odkud odcizili motorovou pilu zn. Stihl MS 311, plastový kufr, který obsahoval el. příklepovou vrtačku zn. Black and Decker KR 753 včetně příslušenství, které tvořil vrták a dva majzlíky, šedý plastový kufr, který obsahoval sadu šroubováků a bity a mobilní telefon Nokia 6303ci a svým jednáním způsobili poškozenému A.G., škodu na odcizených věcech ve výši 12.000,- Kč a poškozením škodu ve výši 200,- Kč.

Za tuto trestnou činnost byl obviněnému J.U. uložen úhrnný trest odnětí svobody ve výměře 8 měsíců, který mu byl podmíněně odložen na zkušební dobu 2 roků. Současně mu byla uložena

povinnost, aby v průběhu zkušební doby podle svých sil uhradil škodu, kterou trestným činem způsobil.

Soud rovněž rozhodoval o náhradě škody, kdy podle § 228 odst. 1 tr. řádu uložil obviněnému J. U. povinnost nahradit poškozeným škodu. Mimo jiné mu bylo uloženo uhradit s obviněným L.P., společně a nerozdílně, poškozenému T.H., škodu ve výši 10.261,- Kč.

Trestní příkaz nabyt právní moci ohledně obviněného J.U. dnem 25. 4. 2014, nebyl proti němu podán odpor.

Trestním příkazem Okresního soudu v Teplicích ze dne 31. 3. 2014, č. j. 5 T 45/2014-199, pokud jím byl obviněný J.U. (společně s obviněným L.P.) zavázán k náhradě škody poškozenému T.H., došlo k porušení zákona v ustanovení § 228 odst. 1 tr. řádu, neboť tato část adhezního výroku se vztahuje k útoku, pro který obviněný J.U. uznán na vinu nebyl a být ani nemohl, protože pro tento útok na něj ani nebyla podána obžaloba.

Poškozený T.H., uplatnil v trestním řízení nárok na náhradu škody včas a řádně (§ 43 odst. 3 tr. řádu), což dokumentují písemnosti na č. 1. 80 a 86 trestního spisu Okresního soudu v Teplicích sp. zn. 5 T 45/2014, kdy celkově se připojil s nárokem na náhradu škody ve výši 20.600,- Kč.

Jak se podává z citovaného trestního spisu, jednání popsané pod bodem ad 1) výroku o vině se dopustili společným jednáním obvinění L. P., nar., a obviněný J.H., nar., ku škodě poškozeného T.H.. Jednání popsaného pod bodem ad 2) výroku o vině se společně dopustili ke škodě poškozeného T.H. pouze obvinění L.P. a D.K. nar.. Obviněný J.U. byl uznán vinným toliko pod bodem ad 3) výroku o vině, a to skutkem spáchaným ke škodě jiného poškozeného, A. G.. (Ve vztahu k tomuto poškozenému, který svůj nárok na náhradu škody řádně a včas uplatnil, adhezní výrok plně koresponduje výroku o vině a povinnost k náhradě škody byla obviněným J. U. a J.H. uložena právem).

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu soud uloží obviněnému v rozsudku povinnost nahradit poškozenému škodu za podmínky, že rozhodl odsuzujícím výrokem a že škoda byla způsobena skutkem, který byl posouzen jako trestný čin a z jehož spáchání byl obviněný uznán vinným. Jde o škodu, která má povahu majetkové škody a uplatněný nárok na náhradu škody má dostatečný podklad v ustanoveních hmotněprávních předpisů (důvod nároku) a jeho výše byla v trestním řízení (v dané věci v přípravném řízení) spolehlivě zjištěna, přičemž tento nárok byl řádně a včas uplatněn (srov. § 43 odst. 3 tr. řádu).

Z uvedeného je patrné, že Okresní soud v Teplicích se důsledně neřídil ustanovením § 228 odst. 1 tr. řádu, pokud uložil obviněnému J.U. povinnost zaplatit společně a nerozdílně s obviněným L.P. škodu ve výši 10.261,- Kč, neboť skutek pod bodem ad 1) trestního příkazu, jímž tato škoda vznikla, spáchal obviněný L.P. a obviněný J.H.. Obviněný J.U. pro tento skutek vedený pod bodem 1) trestního příkazu stíhán nebyl a nebyl pro něj ani odsouzen, takže se nejedná ve vztahu k jeho osobě o škodu způsobenou skutkem posouzeným jako trestný čin, za jehož spáchání by byl uznán vinným. V daném případě proto nebylo možno obviněnému J.U. uložit povinnost nahradit škodu vzniklou jednáním popsaným pod bodem ad 1) trestního příkazu. Dlužno dodat, že poškozený T.H. se připojil s nárokem na náhradu škody proti obviněným P. a H., tedy nikoli proti obviněnému J.U.. Jedná se o zjevné pochybení, resp. přehlédnutí samosoudkyně Okresního soudu v Teplicích, kdy ohledně obviněného U. vedle sebe neobstojí výrok o vině a výrok o náhradě škody.

Pokud jde o způsob zjednání nápravy vzniklé nezákonnosti, je třeba poukázat na rozhodnutí Nejvyššího soudu publikovaná pod č. 49/2003-II. a č. 40/2006 Sb. rozh. tr., v nichž Nejvyšší soud shledal, že v obdobných případech, je-li vadný pouze výrok o náhradě škody, není nutné rušit celý trestní příkaz en bloc, neboť jde o samostatný a oddělitelný výrok, nedotýkající se podstaty rozhodnutí o vině a trestu (výrok o náhradě škody ohledně obviněného L.P. zůstává nedotčen). Současně není zapotřebí dalšího rozhodnutí, a to ani ve smyslu odkázání poškozeného T. H. s jeho nárokem na řízení ve věcech občanskoprávních.

Dlužno doplnit, že zákon byl ze stejného důvodu porušen v ust. § 228 odst. 1 tr. řádu ve prospěch obv. J.H., neboť právě on měl ve smyslu skutkových zjištění ve výroku ad 1) trestního příkazu být namísto obv. J.U. zavázán (společně s obv. P.) náhradou škody na věcech ve výši 9.811,- Kč. Úprava výroku o náhradě škody v tomto směru, tj. v neprospěch obv. J.H., však již nepřichází v úvahu, proto ani stížnost pro porušení zákona nebyla pro zjevnou neúčelnost v jeho neprospěch uplatněna.

Navrhují proto, aby Nejvyšší soud ČR:

- 1) podle § 268 odst. 2 tr. řádu vyslovil, že pravomocným výrokem o náhradě škody z trestního příkazu Okresního soudu v Teplicích ze dne 31. 3. 2014, č. j. 5 T 45/2014-199, jímž bylo rozhodnuto podle § 228 odst. 1 tr. řádu o povinnosti obviněného J. U. zaplatit společně a nerozdílně s obviněným L.P. poškozenému T.H., nar. , škodu ve výši 10.261,- Kč, byl v neprospěch obviněného J. U. porušen zákon v ust. § 228 odst. 1 tr. řádu,
- 2) podle § 269 odst. 2 tr. řádu napadený trestní příkaz v tomto výroku ohledně obviněného J.U. zrušil a současně zrušil i všechna další rozhodnutí, která na zrušený výrok z trestního příkazu obsahově navazují, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

JUDr. Robert Pelikán, Ph.D.
ministr spravedlnosti ČR

Nejvyšší soud rozhodl pod sp. zn.: [6 Tz 28/2017](#)